

meget stor Befolkning. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, om det ikke var muligt, at man kunde lade et Par Tog, et Formiddagstog og et Eftermiddagstog i hver Retning, af Persontogene holde ved Munkebjerg, hvor man har Billetsalgssted, Trinbræt og Billetsælger, og hvor der kan tjenes Penge ved at lade disse Tog holde dér, og hvor det ikke kan berede Vanskeligheder for Trafikken, fordi det kun vil volde ringe Forsinkelse. Og da der om Sommeren er en langt større Trafik, langt flere Personer, som skulle befordres, synes det mig, at det kan gøres uden at volde Statskassen Udgift; det kan kun give forøget Indtægt. Jeg vil derfor henstille, at naar der er saa langt ind til Vejle, en hel Mil, og en Mil til Børkop, kunde der være Grund til at lade et Par Tog i hver Retning holde dér.

Saa vil jeg gerne nævne det Billetsalgssted, der er Tale om mellem Fredericia og Tavlov. Der har været indgivet Andragende, og Beboerne have været vilige til at afholde de Udgifter, som vare forbundne med Etableringen af Billetsalgsstedet, men jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han ikke stiller større Fordringer til Beboerne dér end andre Steder. Der er kun 2 Holdepladser mellem Kolding og Fredericia, medens der er 4 mellem Fredericia og Vejle, 4 mellem Vejle og Horsens og 4 mellem Horsens og Skanderborg. Der kunde derfor være Grund til at faa et Billetsalgssted mellem Fredericia og Tavlov. Og naar Beboerne afholde Udgifterne, kan det heller ikke for Statsbanerne blive andet end Indtægt ved Oprettelsen af et saadant Billetsalgssted. Jeg ved, at tidligere Ministre have erklæret, at en Holdeplads først kan komme, naar der kommer saa stærk Trafik, at Indtægterne blive saa store, at det kan betale sig at foretage Forandring. Jeg vil derfor gerne anmode den højtærede Minister om at stille sig velvillig til de 2 Andragender, jeg her har nævnt.

Christian Rasmussen: Jeg skal for ikke at forhale Diskussionen om det foreliggende Finanslovsforslag ganske afholde mig fra at fremkomme med storpolitiske Betragtninger og kun udtale mig dels om mere almindelige og dels om rent lokale Spørgsmaal.

Jeg skal først henvende mig til den højtærede Landbrugsminister med et Par Ord vedrørende vort Forstsvæsen. Der har jo her fra Rigsdagens Side gentagne Gange

været fremsat Angreb paa den Maade, hvorpaa vore Statsskove drives. Ankerne have været forskellige, men have altid konkluderet i dette, at Statsskovene ikke bleve virkelig forstmæssig drevne, og at de af den Grund ikke gav et rimeligt Udbytte. Der er vist ingen Tvivl om, at der er noget galt ved Driften af vore Skove; der er ingen Tvivl om, at Statsskovene under en anden, mere rationel og virkelig forstmæssig Drift kunde give langt større Indtægter, end de give nu, og at man derfor snarest burde se at gaa til en anden Ordning af disse Forhold. Den sidst afgaaede Landbrugsminister udtalte jo ogsaa sidste Foraar noget her i Tinget om, at han havde til Hensigt at nedsætte en Kommission i den Anledning. Saa vidt jeg ved, er denne Kommission ikke kommen, og jeg vil derfor gerne anmode den højtærede Landbrugsminister om snarest at søge Tanken om en saadan Kommission realiseret, idet jeg tror, at dette Spørgsmaal er af overordentlig stor økonomisk Betydning for Statskassen. Dog vil jeg, hvis den højtærede Minister indgaar herpaa, anmode ham om til Medlemmer af denne Kommission at tage virkelig sagkyndige Folk, virkelig dygtige, forstmæssig uddannede Folk, saaledes at det Forslag, som fremsættes af denne Kommission, kan blive et virkelig godt Grundlag for en Omordning af vor Statsskovdrift.

Jeg skal ikke komme ind paa, i hvilken Retning jeg efter Undersøgelser, jeg har foretaget, tror, at man skulde gaa; men man har jo baade her og andre Steder ved flere Lejligheder udtalt sig stærkt for, at der i Spidsen for vort Skovsvæsen burde sættes en Skovdirektør, saaledes at det ikke skulde vedblive som nu, hvor jo Skovsvæsenets Drift egentlig ledes fra de ministerielle Kontorer, medens man ude i Landet har et Par Overførstere, der sikkert paa højst forskellig Maade drive det dem underlagte Distrikt, og hvor Forholdene endvidere ere saaledes, at der ikke levnes Skovriderne tilstrækkelig Tid til at færdes i Skovene, idet de maa udføre en Masse Kontorarbejde. I Stedet for dette har man fra forskellig Side tænkt, at der i Spidsen for Skovsvæsenet burde stilles en Skovdirektør, som var virkelig dygtig paa dette Omraade, og som i Hovedsagen havde Skovenes virkelig forstmæssige Drift under sig. Og ikke mindst af Hensyn til, at disse Spørgsmaal have været fremme, mener jeg, at Sagen haster. Det ene af vore Overførsterembeder er nemlig for Tiden ledigt, og i det andet sidder der en